

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی تاثیر ژيومورفولوژی محیط بر پراکنش سکونتگاه های روستایی بخش مرکزی شهرستان سنندج

محل انتشار:

نخستین همایش معماری و شهرسازی با موضوع الزامات، چالشها و راهبردهای معماری و شهرسازی سکونت گاههای کوهستانی (با محوریت اورامانات) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرشاد رستم پور - دانش آموخته کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه کردستان

فاطمه احمدی - دانش آموخته ی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه پیام نور واحد سنندج

خلاصه مقاله:

استقرار سکونتگاه های انسانی در طول تاریخ، تابع شرایط طبیعی گوناگونی بوده است. می توان گفت عوامل ژيومورفولوژی از قبیل: ارتفاع، شیب و جهت شیب در پهنه های مختلف جغرافیایی اعم از کوهستانی، دشتی و یا جلگه ای، پرنقش ترین مولفه ی سازماندهی و پایداری نقاط مسکونی هستند و همچنین تاثیر قابل ملاحظه و مهمی بر پراکنش و الگوی مناسب آرایش آن ها دارد. هدف این پژوهش بررسی تاثیرگذاری ساختار ژيومورفولوژیک بر پراکنش سکونتگاه های روستایی باشد. بر این اساس در تحقیق حاضر به بررسی نقش ژيومورفولوژی محیط در پراکنش نقاط روستایی بخش مرکزی شهرستان سنندج پرداخته شده است. این تحقیق از نظر نوع و ماهیت در حوزه ی تحقیقات کاربردی قرار می گیرد و روش انجام آن نیز توصیفی- تحلیلی است و برای گردآوری اطلاعات از داده های کتابخانه ای، مطالعات میدانی و ... استفاده گردیده است در تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز از سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS جهت تحلیل داده های مکانی بهره رفته شده است. نتایج نشان می دهد بخش عمده ی نقاط روستایی 85.7 درصد در پهنه هایی با تراکم حد فاصل 1340-1960 متر ارتفاع از سطح دریا شکل گرفته اند که به دلیل دستیابی به شرایط مساعد کشاورزی و دامداری می باشد. همچنین نتایج حاکی از این است 52.4 درصد از روستاها در شیب 10-20 درصدی قرار گرفته اند که برای ساخت وساز اصلا مناسب نیست. در مجموع می توان گفت برای ساکنین روستا دسترسی به شرایط مناسب کشاورزی اولویت دارد

کلمات کلیدی:

ژيومورفولوژی، پراکنش نقاط روستایی، بخش مرکزی شهرستان سنندج ArcGIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/743270>

